

Verlangend en nieuwsgierig

Overweging 21 juli 2013 – Marina Slot

“... Afgelopen maandagavond, bij de voorbereiding, kwamen onze eigen verhalen los over verlangen. En het was spannend, energiek, warm en nabij. We deelden met elkaar een stukje van ons diepste wezen en leerden kanten van elkaar kennen waar we geen weet van hadden ...”

Lector: Ramses Man

Eerste lezing: Psalm 84

Tweede lezing: Marcus 1: 16-20 - Simon, Andreas, Jakobus en Johannes geroepen

Opening

Wij zijn hier bij elkaar in de Naam van de Eeuwige en Barmhartige die onze Schepper is, en in de Naam van Jezus van Nazareth die ons laat zien wat waarlijk mensenleven is, en in de Naam van de Geest die ons inspireert en voedt om vandaag te leven, hier en nu, om keuzes te maken die er toe doen, om de mens te helpen die naast je is en om over je eigen schaduw heen te stappen als dat nodig is.

Welkom en inleiding

Goedemorgen op deze zonnige zondagmorgen in de Duif, welkom ook namens Ramses Man die samen met mij voorgaat op deze reiszondag. Als voorgangers van de Duif hebben we jullie uitgenodigd om met ons mee op reis te gaan, op reis in letterlijke zin, naar verre landen en bestemmingen, naar culturen en rituelen die we niet kennen. Maar ook op reis in jezelf, in je eigen leven, op zoek naar je verlangens, naar datgene waar je nieuwsgierig naar bent in je omgeving, maar ook in jezelf en in de ander die dichtbij je is. Wat wil ik met mijn leven, wat zou ik altijd nog willen doen, met wie wil ik dat verlangen vorm geven?

Wat prikkelt mij, Wie inspireert mij om te doen wat ik te doen heb in deze wereld of te zijn wie ik wil zijn?

Vanmorgen neemt Ramses ons mee naar Suriname, het land waar hij en zijn vrouw Suzan met hun kinderen Elise en Liam gaan werken voor en met kinderen die het op z'n zachtst gezegd niet zo getroffen hebben in het leven. Hij vertelt zijn verhaal over hoe het zo gekomen is, dat hun verlangen werkelijkheid gaat worden.

We lezen Psalm 84, de Psalm van het verlangen naar de Eeuwige, de Tedere, bij wie iedereen welkom is. En wij lezen een paar verzen uit het Marcus evangelie, over the change, de grote verandering die Jezus van Nazareth in het leven van een paar vissers bewerkstelligt.

Omdat ons Duifkoor lekker op vakantie is, heb ik Ramses gevraagd om muziek te zoeken bij het thema, bij zijn thema en dat is zoals in veel zomervieringen iets heel anders en een verrassende keuze gebleken.

Kom even in de stilte bij jezelf en bij degene die altijd onder ons en in ons aanwezig is.

Sta stil bij jouw leven, jouw verlangens en waar je benieuwd naar bent en geniet van deze Duifontmoeting.

Het leven van onze eigen legende in Suriname

Gedachten over het thema van Ramses Man

Twaalf jaar geleden gingen Susan en ik samen voor het eerst op vakantie naar Suriname. We hadden het erg naar onze zin en we dagdroomden over hoe het zou zijn om daar later te gaan wonen.

Maar dat idee verdween na terugkomst in Nederland al snel naar de achtergrond. We kregen een drukke baan, een paar jaar later werd Elise geboren, we kregen Liam, we kochten ons mooie huis in De Rijp. Dat leverde allemaal veel mooie momenten op, maar tegelijkertijd ook veel verplichtingen en beperkingen.

In 2011 belde uit het niets een oudere, onbekende meneer mij op. Piet Haarmans, een voormalige missionaris uit Suriname. Hij vroeg mijn hulp op het gebied van fondsenwerving en nodigde me uit om met hem mee te gaan naar Suriname voor een week. Deze onverwachte uitnodiging voelde voor mij als een bijzonder teken en ik zei ja. Die week wakkerde mijn oude verlangen naar Suriname weer aan.

Op initiatief van Susan had ik die week ook een afspraak bij de lokale pleegzorgorganisatie in Suriname. Ik vroeg hen hoe ik ze kon helpen. Het antwoord overviel me: Door voor ons hier in Suriname een gezinshuis te starten. 'Dat kan toch niet', was mijn eerste reactie. Ik heb immers in Nederland al een heel leven met alles er op en er aan. Maar toch blijft dat idee hangen. Bij terugkomst leg ik het aan Susan voor en zij zegt gelijk: 'We doen het. We moeten die kinderen helpen, ze hebben ons nodig.'

Intuïtief voel ik aan dat Susan gelijk heeft. Dit is wat we altijd al wilden, dit is onze droom. Toch blijf ik aarzelen. Ik blijf hangen aan zekerheden. Ons huis, mijn bedrijf, familie, vrienden.

En dan besluit ik op een dag om het boekje *De Alchemist* van Paulo Coelho weer eens te herlezen. En een paar passages daaruit slaan bij me in als een bom. Deze tekst geeft me net het zetje om te geloven dat als we ons hart volgen, de rest vanzelf wel goed komt. We besluiten te vertrekken naar Suriname per 1 oktober 2013.

Deze inspirerende tekst zou ik graag met u willen delen.

Het verhaal gaat over een jongen, die Santiago heet.

Tot zijn zestiende had hij op het seminarie gezeten. Zijn ouders wilden dat hij priester werd, en daarmee de trots van hun eenvoudige boerengezin. Hij had veel gestudeerd. Maar van kinds af aan droomde hij ervan om de wereld te bereizen. Op een avond toen hij op bezoek was bij zijn ouders, had hij al zijn moed bijeengeraapt en tegen zijn vader gezegd dat hij geen priester wilde worden, maar dat hij wil reizen.

Zijn vader zegt dan: "Hier bij ons reizen alleen herders."

"Dan word ik herder", zegt de jongen dan.

En zijn vader geeft hem zijn zegen.

En dan na een paar jaar, brengt hij samen met zijn kudde schapen de nacht door in een oude, verlaten kerk.

Hij droomt dan voor de tweede keer een identieke droom over een kind dat zijn hand pakt en hem brengt naar de piramiden van Egypte. En daar zegt het kind tegen hem: 'Als je hierheen komt, zul je een verborgen schat vinden.' En als het kind hem dan de precieze plaats wil wijzen, wordt Santiago wakker."

Er kwam een oude man naast hem zitten, die een gesprekje begon. (...)

Hij vroeg hem welk boek hij aan het lezen was.

"Hmmm..." zei de oude man, "een belangrijk boek, maar wel saai."

“Het is een boek dat gaat over waar bijna alle boeken over gaan,” vervolgde de oude man. “Over het onvermogen van de mensen hun eigen lot te kiezen. En zo gelooft iedereen op den duur in de grootste leugen van de wereld.”

“Wat is dan de grootste leugen van de wereld?” vroeg de jongen verbaasd.

“Op een bepaald moment verlies je de controle over je eigen leven, en dan wordt dat beheerst door het noodlot. Dat is de grootste leugen van de wereld.”

“Bij mij is dat niet gebeurd,” zei de jongen. “Ze wilden dat ik priester werd en ik ben herder geworden.”

“Dat is beter,” zei de oude man. “Want jij houdt van reizen.”

“Ik ben de koning van Salem,” had de oude man gezegd.

“Waarom praat een koning met een herder?” vroeg de stomverbaasde jongen verlegen.

“Daar zijn verschillende redenen voor. Maar laten we zeggen dat de belangrijkste is dat jij in staat bent geweest je eigen legende waar te maken.”

De jongen wist niet wat eigen legende was.

“Dat is datgene wat je altijd hebt willen doen. In het begin van zijn jeugd weet iedereen wat zijn eigen legende is. Op die leeftijd is alles duidelijk, alles is mogelijk en niemand is bang om te dromen van alles wat hij zou willen doen in zijn leven. Maar met het verstrijken van de tijd steekt een geheimzinnige kracht de kop op, die probeert te bewijzen dat het onmogelijk is de eigen legende waar te maken.”

De jongen begreep niet veel van wat de oude man allemaal zei, maar hij wilde weten wat ‘geheimzinnige krachten’ waren.

“Dat zijn de krachten die ogenschijnlijk niet deugen, maar die je in feite leren hoe je je eigen legende waar moet maken. Ze zijn bezig je geest en je wil voor te bereiden, want er bestaat een grote waarheid op deze planeet: wie je ook bent of wat je ook doet, als je echt iets wilt, komt dat doordat de wens ontstaan is in de ziel van het heelal. Dat is jouw missie hier op aarde.”

“Ook als dat alleen maar reizen is? Of trouwen met de dochter van een stoffenhandelaar?”

“Of een schat zoeken. De ziel van de wereld wordt gevoed door het geluk der mensen. Of door verdriet, afgunst, jaloezie. Je eigen legende waarmaken is de enige verplichting van de mens. Alles is één. En als je iets wilt, spant het hele universum samen om ervoor te zorgen dat je je droom verwezenlijkt.”

Gedurende enige tijd bleven ze zwijgend naar het marktplein en de mensen kijken. Het was de oude man die tenslotte de stilte verbrak.

“Waarom hoed jij schapen?”

“Omdat ik graag reis.”

De oude man wees naar een popcornventer, die met zijn rode karretje op een hoek van het plein stond.

“Die popcornventer daar wilde als kind ook altijd reizen. Maar hij koos ervoor een popcornkarretje te kopen en jaren lang geld te sparen. Wanneer hij oud is, gaat hij een maand naar Afrika. Hij heeft nooit begrepen dat je altijd de middelen hebt om te doen waar je van droomt.”

“Hij had herder moeten worden”, dacht de jongen luidop.

“Daar heeft hij aan gedacht,” zei de oude man. “Maar popcornventers zijn belangrijker dan herders. Popcornventers hebben een huis, terwijl herders in de open lucht slapen. De mensen zien hun dochters liever met een popcornventer trouwen dan met een herder.

Enfin, wat de mensen denken van popcornventers en herders vinden ze uiteindelijk belangrijker dan hun eigen legende.”

“Waarom vertelt u mij dat allemaal?”

“Omdat jij wel je eigen legende probeert te leven. En op het punt staat daarvan af te zien.”

“En op zulke momenten verschijnt u altijd?”

“Niet altijd in deze vorm, maar ik kom altijd, ja. Soms in de vorm van een goede uitweg of een geweldig idee, andere keren door er op een cruciaal moment voor te zorgen dat het allemaal wat makkelijker wordt, enzovoort, maar de meeste mensen hebben het niet in de gaten.”

“Om bij je schat te komen moet je de tekens volgen. God heeft de weg die ieder mens moet gaan beschreven. Het is alleen maar een kwestie van lezen wat hij voor jou geschreven heeft.”

Tot zover het fragment uit *De Alchemist*. Voor ons is het mede een reden geweest om deze stap te wagen. We weten niet wat het ons allemaal gaat brengen. Wat we wel weten is dat het nu al goed voelt, om ons eigen pad te kiezen en niet te blijven meestromen in een rivier die je meeneemt en waar je geen invloed op hebt. Onze hoop is dat we veel kinderen kunnen laten zien dat liefde bestaat. En dat onze eigen kinderen zien dat het niet vanzelfsprekend is dat je maar alles hebt wat je hartje begeert. We vertrouwen erop dat we het goede doen. En dat zullen we nodig hebben, juist ook als het soms tegen zal zitten.

Overweging

Een van mijn vriendinnen van 73 jaar begint te kwakkelen met haar gezondheid. Nu heeft ze af en toe hulp nodig, maar heeft moeite om dat te vragen. En niet zozeer omdat ze niet afhankelijk wil zijn, maar omdat ze in haar jeugd behoorlijk verwaarloosd is en nog steeds niet weet hoe om te gaan met zorg/ bezorgdheid van anderen. Toen ik zei dat wij als haar vriendinnen ons een beetje zorgen om haar maken, deed dat haar goed en ze zei: ik beseft dat ik het jullie dikwijls niet gemakkelijk maak om voor mij te zorgen, bv om met mij mee te gaan naar arts en ziekenhuis of boodschappen te doen.

Tamara

Ik herken dat bij mijn pleegdochter Marjoleine die niet wist wat zorg was toen ze bij me kwam. Ze had nooit echte zorg gevoeld en ervaren. En uitgerekend zij gaat naar Suriname voor een stage van 10 maanden in het kindertehuis Tamara, Tamara, Surinaams voor Morgen, een huis waar kinderen hun 1e perspectief weer aangereikt krijgen en ook het huis waar Ramses en Suzan hun eerste kinderen, hun eerste zorgenkindjes van in huis krijgen.

Ik vertel het jullie omdat beide verhalen een illustratie zijn van hoe lang, soms levenslang de invloed is op je leven van verwaarlozing en mishandeling in de kindertijd, van een jeugd waarin je het zelf maar uit moet zoeken.

Maar ook omdat deze mensenkinderen altijd verlangen naar een plek die veilig is, een plek waar je welkom bent, waar alles woont, de mus, het doodgewone vogeltje dat we soms niet eens opmerken. En ook de zwaluw mag er zijn, die al van oudsher dichtbij ons mensen huist in schuur, en onder en in onze daken, de zwaluw die in haar vlucht iets van verlangen bij ons oproept, verlangen naar de zomer, verlangen om zo vrij te zijn, om hoog en ver te vliegen om de wereld te ontdekken, te reizen naar verre streken.

Verlangen

Verlangen is iets heel aparts, het kriebelt in je, je moet het bijna wel volgen, het is een natuurlijke drang om te maken, te doen, om vorm te geven in je leven. Vooral kunstenaars zijn meesters in het volgen van hun verlangen, zij weten dat dat hen veel oplevert. Zoals bijvoorbeeld de France kunstenaar Yves Klein, die met zijn fotomontage *De sprong de leegte* onderzoekt, hij is nieuwsgierig naar hoe het is om in de wereld te stappen. Hij wilde in alle vrijheid vliegen, weten hoe dat voelt.

En dan die oude meesterschilder Johannes Vermeer die naarstig op zoek was naar hoe schilder ik geluid?

Hij laat mensen, meestal vrouwenfiguren met een luit zien, midden in hun spel, of een onderbreking daarvan.

Kunstenars laten ons beleven wat het is als je echt je verlangen volgt en zij laten zich gelukkig door geen enkel fatsoen of door conventies tegen houden. Want dat is wat er vaak in ons leven gebeurt, je houdt je verlangen eronder omdat de omgeving raar op zal kijken of het zal afwijzen.

Omdat je jezelf soms hebt ingebakken in een leven met zekerheden die dierbaar zijn en die moeilijk zijn om los te laten.

Diepste wezen

Afgelopen maandagavond bij de voorbereiding kwamen onze eigen verhalen los over verlangen, en het was spannend, energiek, warm en nabij. We deelden met elkaar een stukje van ons diepste wezen en leerden kanten van elkaar kennen waar we geen weet van hadden. Dat is ook verlangen, het boeit, het neemt je mee, het is iets wat onnavolgbaar mooi en teer is en wat diep in je zit.

De Psalm verhaalt van het verlangen van haar dichter om te reizen, te reizen naar het Huis van God, het Prachthuis, dat er schitterend uitziet, een oase voor iedereen, want je bent allemaal welkom. De psalmdichter zegt 'Mensen waar ook geboren, weten niet wat hen drijft, gaan op reis naar jou toe.'

Het verhaal van de schaapherder van Paulo Coelho en van Ramses zelf, is het verhaal van de menselijke zoektocht naar wat je drijft, naar je bron en je bestemming, naar je mogelijkheden en je beperkingen, naar je keuzes en je dralen, naar het diepste verlangen en wat je ermee doet.

Zo heeft ieder mens woorden voor dat diepste verlangen, voor het doel, de weg en de bestemming van je levensreis, je levensweg, de een noemt het je eigen legende leven, de ander noemt het dichtbij God zijn, bij de Ene met de vele namen die in ons en met ons is, weer een ander noemt het je hart volgen en bij je echte, ware zelf uitkomen.

Maar dat geldt niet voor iedereen: één van ons vertelde maandagavond na het verhaal van Ramses, dat hij zelf één van die kinderen was, één van die jongen staat er in de psalm, dan kan het wel eens zijn dat je niet eens bij je hart kunt komen. Dat je hart uit pure noodzaak gesloten is om niet nog meer gekwetst te worden.

Dan is het verlangen volgen veel te veel, want je hebt al halswerk om een beetje innerlijke rust te creëren in je bestaan.

Je dromen leven

Daarom is het zo'n zegen dat mensen hun leven omgooien, dat er mensen zijn zoals gerechtsdeskundige mr. Piet Haarmans bij Ramses en Jezus van Nazareth bij zijn discipelen, die je uitdagen om je dromen en je verlangen te leven, en niet te blijven hangen aan zekerheden die je hebt opgebouwd.

Als het maar één dag in je leven helemaal lukt om te weten wat je te doen hebt in deze wereld, dan is het al beter dan 1000 dagen ver van jezelf te zijn en ver weg van de bron waaruit je leeft.

Gelukkig zijn mensen dikwijls nieuwsgierig aangelegd, dus gaan er altijd mensen op zoek naar hun droom, hun verlangen, hun visioen.

Jezus van Nazareth gaat op zoek naar een wereld die in vrede is, hij gaat op zoek naar gerechtigheid en liefde en hij nodigt vissers uit om mensen mee te trekken in die bijzondere beweging. Vissers, ruig volk, mensen die leven met en in de natuur, die weten dat ze risico's lopen bv. als de storm opsteekt op het meer van Galilea. Ze zijn niet bang, ze nemen geen blad voor de mond, en gaan mee, ze volgen hun hart en laten de zekerheden van vast werk en het familiebedrijf achter zich, ze laten al het vertrouwde achter.

Het staat er zo simpel in een paar verzen in Marcus, maar het betekent een omwenteling in hun mensenleven. Hem achterna, een onvoorspelbare toekomst tegemoet. Hun focus wordt heel anders gericht, hun aandacht gaat van vissen naar mensen, van doelgericht vis binnenhalen naar leren van de Meester Jezus, en samen met Hem het Koninkrijk vormgeven. Mensen helpen, zieken genezen, zorgen voor de verspreiding van de goede boodschap, in aanraking komen met geleerden en wijsgeren die Jezus en zijn volgelingen het vuur na aan de schenen leggen. Wat een wereld van verschil!

Maar je verlangen volgen, je hart volgen en bang zijn combineert niet zo goed. Natuurlijk zijn er momenten van onzekerheid en angst, die je heel serieus moet nemen, maar heb vertrouwen in jezelf, in je bondgenoten en degene die zegt: Ik zal er zijn, want dat geeft steun en hoop.

En dat heb je nodig als je de hopelozen wilt huisvesten, als je de angstigen wilt troosten en als je de mensen die gevangen zitten letterlijk of in zichzelf, wilt bevrijden.

Vertrouwen en een open verbinding met de liefde geven ons mensen vleugels en dan kan je veel, heel veel. Moge het zo zijn.

Nodiging

Ooit eens was er een maaltijd van Jezus met zijn volgelingen, die vissers van het eerste uur en de anderen die erbij gekomen waren. Ze aten met elkaar om hun vriendschap te vieren, als even een onderbreking van hun leven dat risicovol en spannend was op dat moment.

Leven op het scherpst van de snede, maar ook vol vertrouwen en liefde voor elkaar en voor het goede doel.

In die traditie delen wij hier in de Duif elke zondag met elkaar brood een wijn, tekenen van leven en van samen.

Wij delen en vieren dat wij mens zijn, dat wij in een gemeenschap leven die zorg draagt voor elkaar en voor de wereld. Wij willen het leven delen met alles erop en eraan, vreugde en verdriet, moed en wanhoop, vertrouwen en liefde.

Deel je mee met ons, hier op de plek waar iedereen welkom is zonder uitzondering, waar je mag wonen en leren vliegen.

Komt want alles staat klaar!

Gebed

Eeuwige en Barmhartige

Wees met Ramses en Suzan en hun kinderen deze jonge mensen die hun bestaan gaan wijden aan kinderen van Suriname, om aan hun wanhoop een einde te maken en hen perspectief te geven op een beter leven, op relaties en een liefhebbende omgeving.

Dat er steun mag zijn voor hen op de momenten dat ze dat hard nodig hebben. Schenk hen vertrouwen en wijsheid.

Tedere,

Ken al onze verhalen van binnenuit, weet ons verlangen

en sta ons bij bij de keuzes die we maken.

Leer ons onze mogelijkheden kennen,

En geef ons vrede in ons hart.

Dan bid nu Ramses het Onze Vader in het Surinaams

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,

uw naam worde geheiligd;

uw koninkrijk kome;

uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Zegenbede

De Eeuwige loopt voor je uit om je de weg te wijzen
De Onnoembare gaat naast je om met jou en mij Zijn vriendschap te delen
Zij staat achter je om je rugdekking te geven
De Barmhartige is onder ons om je bij vallen op te vangen
Zij woont in je om kracht te geven voor alledag
De Ene met de vele namen is om ons heen als een muur van liefde tegen zorg en angst
De Krachtige en Tedere is boven om ons om ons te beschijnen met de zon en te verlichten met zegen.
Amen

